

Srpen – září 2018

č. 163

Informační leták

Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Brno, 26. května – Sv. Jana a Pavla

Drazí věřící,

rozhodnutím ministra kultury z 31. května o zamítnutí rozkladu ČBK proti registraci Kněžského bratrstva sv. Pia X. byl proces registrace definitivně ukončen a Kněžské bratrstvo je tímto v České republice třetím katolickým registrovaným právním subjektem. Rozhodnutí nabylo právní moci 5. června. V rozhodnutí pana ministra je uvedeno: „Shledal jsem, že skutečnosti, jež jsou uvedeny ve znaleckých posudcích, jakož i další podklady shromážděné v průběhu řízení, opravňují učinit závěr, že v případě Bratrstva se jedná o nově založenou církev a náboženskou společnost ve smyslu zákona č. 3/2002 Sb., která ... funguje v rámci obecného společenství katolické církve...“ Tento závěr, vykazující naprostou shodu všech zúčastněných, byl učiněn na základě stanov Kněžského bratrstva, písemného stanoviska Msgr. Bernarda Fellaye, písemného vyjádření ČBK k registraci (toto cituje písemné vyjádření Svatého stolce) i obou znalců v oboru religionistiky. Pan ministr rovněž konstatoval, že Kněžské bratrstvo je ve smyslu výše uvedeného zákona nezávislé na Římskokatolické církvi, tedy organizačně nezávislé na její místní státem registrované organizaci, což je obecně známé faktum.

Při příležitosti registrace povýšil P. Stefan Frey jako superior distriktu z pověření Msgr. Bernarda Fellaye brněnský priorát Královny posvátného růžence na děkanství, které nadále přináležejí k Rakouskému distriktu a do jehož působení spadá celé území ČR. V budoucnu případně založené prioráty či jiné instituce Kněžského bratrstva na území ČR budou spadat pod toto děkanství.

31. květen je svátkem Panny Marie Královny a v letošním roce na něj připadl svátek Božího Těla. Registrace a povýšení brněnského priorátu na děkanství je pro nás darem naší nebeské Matky Panny Marie skrze jejího Syna, kterého jsme jako Krista Krále eucharistického obzvláště oslavili.

V souvislosti s registrací došlo k většímu zájmu o naše Kněžské bratrstvo a o jeho vztah k Církvi. Jak Svatý stolec, tak ČBK potvrdily, že Kněžské bratrstvo je součástí katolické Církve. Generální představený Msgr. Bernard Fellay obhajoval proces registrace FSSPX v ČR u Svatého stolce a měl tak možnost smysl a úmysly této registrace v ČR objasnit.

Msgr. Fellay také v dopise MK zdůraznil nutnost uchování nezávislosti FSSPX na místních biskupech, která je pro nás existenční nutností. V důsledku komunikace se Svatým stolicem se také přestalo hovořit o schismatu, protože to nemá oporu ani v kanonickém právu, ani v postoji Svatého stolce.

Celý proces registrace z pozice nezávislého pozorovatele pojednal v religionistickém časopise *Dingir* religionista Mgr. et Mgr. Miloš Mrázek, Th. D. Článek samozřejmě není psán z naší pozice, ale je velmi vyvážený a objektivní. Bez zajímavosti nejsou pasáže o účelovosti jednání ČBK a konstatování v závěru, že „čeští stoupenci (FSSPX) získali oficiální potvrzení ze strany ČBK, že jsou součástí katolické církve, a ne jen ‚schismatici‘ a ‚živlové““.

Z praktického hlediska naší činnosti se veškeré záležitosti, včetně finančních, týkající se náboženského působení přesunou na Kněžské bratrstvo, které je k tomu nyní plně právně způsobilé. Dědictví Svatováclavské bude nadále sloužit jako nakladatelství k vydávání a distribuci knih. Spolek *Credidimus Caritati* zůstane majitelem a správcem některých našich objektů pro podporu naší činnosti v oblastech odpovídajících stanovám spolku.

Pro Kněžské bratrstvo jsme v důsledku registrace mohli založit vlastní bankovní dárcovské konto pro náboženskou činnost, proto Vás prosíme, abyste na něj přesměřovali své příspěvky. Potvrzení o daru k odečtení z daní můžeme jako dosud vystavovat za *Credidimus Caritati*, z. s., a nově přímo za Kněžské bratrstvo.

Letošní jaro bylo i jinak bohaté na události pro náš apoštolát. Při příležitosti květnové pouti do Říma jsme přesunuli mše sv. z Českých Budějovic do našeho nového domu v Boršově nad Vltavou – Domu Msgr. Marcela Lefebvra. Duchovní posilou nejen pro biřmovance (letos jich bylo 36) bylo svaté biřmování v Brně, které letos udílel Msgr. Tissier de Mallerais. Na slavnost Božího Těla doputovaly ze všech konců republiky do Brna necelé tři stovky věřících, někteří i přes 300 kilometrů. Velký zástup především mladých rodin s mnoha dětmi vzdávající veřejně poctu Ježíši Kristu eucharistickému, našemu Pánu a Králi, dává naději pro budoucnost katolické tradice a uchování plnosti katolické víry příštím generacím.

Kromě místních poutí a setkání nás v létě a na podzim čekají ještě tři velké poutě – Cyrilometodějská, Svatoprokopská a Svatováclavský pochod – a nakonec v Brně Růžencová slavnost. Jsou to mimořádné příležitosti k poděkování – a máme za co děkovat – a k vyprošování si hojných milostí jak pro náš apoštolát, tak pro osobní a rodinný život.

Vzhledem k tomu, že P. Filip Marada FSSPX od září přestane vypomáhat v Rakousku, dojde k navýšení nedělních mší sv. v některých kaplích a tím i někde ke změně pořádku nedělních bohoslužeb. Od září také vedle Pardubic převezme P. Marada zodpovědnost za kapli ve Žďáru nad Sázavou, zodpovědnost za ostatní kaple se nemění.

S kněžským požehnáním

P. Tomáš Stritzko FSSPX

Kázání P. Tomáše Stritzka FSSPX o slavnosti Božího Těla v Brně dne 31. května 2018

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Drazí spolubratři v Kristu, drazí věřící, dnes si připomínáme slavným způsobem ustanovení mše svaté, po velikonočním období se vracíme k tajemství Zeleného čtvrtku. Z katechismu víme, že mše svatá je oběť Kristova, zpřítomňovaná a přinášená pod způsoby chleba a vína na našich oltářích – je jakožto nejdokonalejší oběť samého Bohočlověka vrcholem bohopocty, jejím nejvyšším aktem. Boha ovšem lze uctívat pouze v lásce a pravdě.

Láska k Bohu i bližním se projevuje v zachovávaní všech přikázání, která nám Bůh dal. Nelze Boha milovat v neposlušnosti, nelze bližního milovat nadpřirozenou láskou v neposlušnosti vůči Bohu. Kdo Boha miluje a chce Ho ctít, musí přijímat z plnosti pravdy, jíž Bůh je, ty pravdy, které nám zjevil k naší spáse. Proto je tak důležité zachovávaní

plnosti katolické víry – to je také hlavní bojové pole duchovního boje v současné církevní krizi. A i když důstojností kult – mše svatá – stojí na prvním místě, je pro nás nejdůležitější uchování integrity katolické víry, která nás vede k pravému kultu a bez níž schopnost bohopocty ztrácíme. Kdo ztratí pravou víru, ztrácí i mši svatou, ztrácí vše. Kdo si uchová víru, tak toho ona vede ke mši svaté, přijímání svátostí a vedení křesťanského života. Bez těchto skutků víry by byla víra mrtvá, jak učí sv. apoštol Jakub (srov. Jak 2,17).

Proto současná krize Církve je krizí víry, ztráta plnosti pravé víry vede k paralyzování křesťanského života i k rozkladu kultu bohopocty.

Koncilní církev pronikla tělo katolické Církve jako rakovina a paralyzuje celý katolický život. Nový mešní řád, jehož zavedení je důsledkem ztráty plnosti katolické víry, roznáší pak tuto nemoc do celého organismu.

Jádrem koncilní revoluce je konstituce *Lumen gentium*. Karl Rahner o ní říká: „I když podle jejího znění a podle pozdější papežské interpretace nebylo definováno žádné nové dogma, přece je konstituce učitelským výrokem nejvyššího učitelského úřadu katolické Církve a je závazná pro náboženské svědomí katolíků.“ Už tento komentář je předzvěstí rozporuplnosti – dogma nebylo definováno, ale toto *nedogma* je dogmaticky závazné. Je to ďábelské zmatení pojmů, snaha sloučit protiklady. V první kapitole (č. 8) v konstituci *Lumen gentium* se píše: „Je to jediná Kristova Církev, kterou vyznáváme ve vyznání víry jako jednu, svatou, katolickou a apoštolskou. Po svém zmrtvýchvstání ji náš Spasitel odevzdal Petrovi jako pastýři (srov. Jan 21,17), jemu a ostatním apoštolům ji svěřil, aby ji šířili a řídili (srov. Mt 28,18n.), a provždy postavil jako sloup a pevnou oporu pravdy (srov. Tim 3,15). Tato Církev, ustanovená a uspořádaná na zemi jako společnost, subsistuje – uskutečňuje se – v katolické Církvi a je řízena Petrovým nástupcem a biskupy ve společenství s ním.“

Subsistit in – nachází se v – ovšem neznamená výlučnost a tento pojem byl navržen protestantským pastorem koncilnímu theologovi Josephu Ratzingerovi, který ho přes kardinála Josepha Fringse propašoval do konstituce. Od této definice se odvíjí další dokumenty koncilu, které tato definice umožňuje – je předpokladem i nové theologické nauky o náboženské svobodě. Pokud se Kristova Církev může uskutečňovat i v jiných „církvích“, Bůh skrze ně působí, pak by bylo možno hovořit

o legitimitě náboženského liberalismu a na něm postaveného ekumenismu. Jako katolíci naopak věříme, že Bůh může sice svojí milostí působit i na nekatolíky, ale nikdy skrze falešné kulty. Pokud se kdekoliv mimo Církev nachází cokoliv pravdivého a pravého, je to svěřeno katolické Církvi, a nikoliv falešným kultům a náboženstvím. Vůči nim a jejich členům je pak nutno uplatňovat náboženskou toleranci, jak ji brilantně popisuje papež Pius XII., ale nelze tyto kulty považovat za pravou a autentickou cestu k Bohu.

V tomto tkví jádro krize Církve, zrození církve koncilu, u jehož zrodu stál Joseph Ratzinger.

Pouze kdo toto pochopil a přijal a dle toho jedná, může pracovat na díle tradice, na obnově Církve. Nestačí uchovat tradiční liturgii, je nutno jasně odmítnout koncilní omyly a důsledně se varovat všeho, co vede k jejich podceňování a toleranci. Naše první povinnost je vydávat svědectví plnosti pravdy a odmítnout to, co jí odporuje. To je náš boj, který vedeme spolu se spřátelenými kněžími a řády. Tím se odlišujeme od kněží působících v indultní mentalitě, v mentalitě smíření katolické pravdy s koncilními omyly pro dovolení užívat tradiční liturgii jako mimořádnou liturgickou formu – v mentalitě smířování „světla s tmou, Krista s Belialem“. Toto není cesta katolické obnovy, kdo toto nepochopil, nepochopil smysl našeho působení, nepochopil cestu, kterou nám ukázal náš zakladatel Msgr. Marcel Lefebvre. A pokud by výše řečené nebylo pravdivé, postrádalo by naše působení dle katolických principů na rozdíl od principů koncilní víry jakoukoliv legitimitu.

My ale katolicky věříme, víru chceme uchovat a vzhledem ke stavu nouze je naše působení plně legitimní, je naopak naší povinností před Bohem a Církvi. Proto dnes, kdy slavíme Krista svátostného, vzdáváme Mu úctu v plnosti pravdy tak, jak to činili apoštolé a všechny generace katolických křesťanů po dva tisíce let, s nimiž se v naší modlitbě spojujeme.

Amen.

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!

**Dopis arcibiskupa Marcela Lefebvra
papeži Janu Pavlu II.
z 25. dubna 1979**

Svatý otče!

Na žádost Jeho Eminence kardinála Šepera Vám v příloze zasílám zkorigované otázky a odpovědi, které představují resumé rozhovorů na Posvátné kongregaci pro nauku víry z 11. a 12. ledna.

Těmito nemnoha řádky bych chtěl obrátit pozornost Vaší Svatosti na krajně závažnou situaci katolíků, zejména z řad mládeže, v takzvaných katolických zemích svobodného světa.

Většina katolíků je buď bez kněží, nebo vedena kněžími, kteří již nemají katolickou víru. Neboť pokud jsou kněží mladší čtyřiceti let – a těch není ostatně příliš mnoho –, potom byli špatně vzděláni v modernistických či protestantských, ne-li přímo marxistických vzdělávacích centrech. Pokud jsou kněží starší, používají k poučování svých věřících katechismy plně omylné a dokonce herezí, jakož i ekumenické bible.

Katastrofa je nesmírná. S radostí vidíme, jak naléháte na svatost kněží. Ale kdo Vám při tom pomůže, když semináře mají špatné profesory? Aby se obnovila Církev, musí se stůj co stůj obnovit kněžství; takže se musí obnovit semináře. Právě semináře se však podaří opět zříditi až tehdy, když se obnoví svatá mešní oběť v tom duchu, v němž byla definována na Tridentském koncilu, a když se v tomtéž duchu obnoví svátosti a liturgie.

Naše zkušenost je toho důkazem; a byla by jím ještě mnohem více, kdybychom nebyli pronásledováni, nýbrž povzbuzováni.

Z našich pěti seminářů by se zítra mohlo stát co do počtu deset nebo dvacet, z našich 170 kněžských seminaristů by jich mohlo být 1000, kdyby nám bylo uděleno schválení, byť jen provizorní. Mohli bychom biskupům prokázat obrovskou službu tím, že bychom jim vzdělávali právě kněze, jak to činili svatí Jan Eudes, Vincenc z Pauly nebo blahoslavený Olier.

Abychom se dobrali k tomuto výsledku, postačilo by vyslovit všeobecné faktické uznání našich kněží, kteří jsou žádáni všude, ve všech katolických zemích. V tom nás povzbuzuje mnoho příslušníků kléru.

Cožpak není možné nám přiznat status, který se již uplatňuje u prelatur *nullius*, jako u kanovníků od sv. Mořice ve Švýcarsku, jehož hlavou je biskup, Msgr. Salina? Tento status má rovněž *Mission de France*, jejímž představeným je taktéž biskup.

Můj nástupce, jmenovaný podle stanov Bratrstva, by poté obdržel biskupské svěcení. To je velmi starobylý obyčej Církve, který přinesl dobré ovoce.

Jak velmi bych si přál, abyste požádal Jeho Eminenci kardinála Palazziniho, aby vykonal vizitaci našich domů a podal Vám o tom zprávu! Kardinálové Siri a Šeper jsou velmi zaneprázdnění a tento úkol nemohou převzít.

Věřte mi, Svate otče, že máme jen jeden cíl: sloužit Církvi, papeži a duším tím, že vzděláváme svaté kněze jakožto sůl země a světlo světa.

Kéž Vaše Svatost přijme mé uctivé projevy oddanosti a mé dětinné city v Kristu a Marii.

† Marcel Lefebvre
emeritní arcibiskup-biskup z Tulle

Kázání P. Filipa Marady FSSPX o svátku Nejdrahocennější Krve Páně v Praze dne 1. července 2018

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Milovaní v Kristu,

ve Starém zákoně platila krev jako sídlo života a jako taková měla obzvláštní význam. Už v knize Genesis říká Hospodin Kainovi poté, co zabil svého bratra Ábela: „Co jsi to učinil? Hlas krve tvého bratra se země volá ke mně.“ Byl to tedy jeho krev, která volala o pomstu. Při východu Izraelitů z Egypta je to krev na veřejích, která je chrání před poslední egyptskou ranou, kdy vše prvorozené umírá. V zákoně daném později Mojžíšem je pak přísně zakázáno požívat maso s krví, která získává významnou roli v kultu pravého Boha. Krev slouží mezi jiným jako pečeť smlouvy mezi Bohem a izraelským národem, který je krví také pokropen.

Všechny tyto předobrazy se vztahují ke Krvi Kristově, vylité za spásu světa na kalvářském vrcholku. My ovšem nectíme Krev Kristovu pouze jako nějaké symbolické vyjádření jeho vykupitelské oběti, nýbrž jako součást jeho lidství, bezprostředně spojenou s věčným Slovem. Stejnou úctou, jakou ctíme Božího Syna, ctíme tedy i jeho Krev.

Tato úcta k Nejsvětější Krvi, ukotvená v Písmu svatém a nacházející se již u svatých církevních Otců, se začíná rozvíjet do dnešní podoby především za dob křížáckých tažení. Později vznikají dokonce bratrstva mající za cíl úctu k Nejsvětější Krvi Páně, až konečně bl. Pius IX. zavádí roku 1849 svátek Nejsvětější Krve závazně pro celou církev.

Drazí věřící, vždy když církev zavádí nějaký svátek, má na mysli ne pouze čest, kterou tím dotyčnému předmětu svátku vzdává, ale i povznesení duší křesťanů. Každým svátkem předkládá svatá církev nějaký ideál. A není pochyb, že onen ideál dnešního svátku spočívá v obětavosti, která je pro druhé připravena vylít vlastní krev. Ve vydání vlastního života, aby druhí mohli žít. V dobrovolném přijetí smrti, před kterou chceme uchránit ty druhé.

Samozřejmě, Bůh od nás tuto oběť normálně nevyžaduje doslovně. Ale zcela určitě od nás vyžaduje ducha této oběti a následování tohoto ideálu v našem každodenním životě. Tato touha po záchraně druhých je nezbytnou součástí každého apoštolátu, jeho hnacím motorem. V první řadě je myšlen kněžský apoštolát, ale i laici se na něm skrze své chování, skrze své vyznání víry a svůj příklad podílejí, a sice tím, že pomáhají duše směřovat ke kněžím. Kristus sám je nám pak dokonalým příkladem, který tento ideál naplnil dokonale, měrou vrchovatou. Jeho časná smrt nás nejen vykoupila ze smrti věčné, ale zasloužila nám i život věčný, a právě prolití jeho Krve při tom mělo veliký význam. Svou Krví totiž jednak splatil výkupné za naši spásu, a navíc Kristova smrt nekonečné ceny byla způsobena právě prolitím Krve, která tím získává ve vykupitelském díle tentýž význam jako jeho smrt. Skrze Krev Kristovu jsme tedy byli vykoupeni. Jak bychom tedy mohli nectít jeho Krev? Avšak to není jediný důvod naší úcty.

Během mše svaté se po proměnění chleba v Tělo Páně při proměnění vína v Krev Páně zpřítomní kalvářské dění a Kristova vykupitelská oběť je znovu obnovena. Skrze tato obnovování je pak duším přisvojována milost, kterou Kristus sice zasloužil, ale dosud nerozdělil. Můžeme říci, že jako byli Izraelci pokropeni krví obětních zvířat, tak jsou křesťané pokropeni Krví Kristovou, která je očišťuje a posvěcuje. Neboť jedině skrze milost mohou být odpuštěny hříchy, jedině skrze milost může být duše vyzdvihnuta do napřirozeného řádu a jedině skrze milost může v tomto řádu i nadále zůstat a rozvíjet se v něm.

Konečně, se svatým přijímáním přijímáme i Nejsvětější Krev Páně, která je s jeho Tělem spojena, stejně tak jako jeho duše a Božství.

Drazí věřící, přidejme se tedy k volání Krve Kristovy, neboť žádná krev mučednická na zemi prolitá nevolá k nebi o slitování tak pronikavě jako jeho Krev, obětovaná na našich oltářích. S důvěrou pak můžeme očekávat, že naše volání bude vyslyšeno a že se na nás uskuteční slova dnešní modlitby po přijímání: „K posvátnému stolu připuštění, Pane, čerpali jsme v radosti vodu ze zřidel Spasitele; Krev jeho, prosíme, budiž nám pramenem vody vytryskující do života věčného.“

Amen.

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus.

Svatoprokopská pouť

Z Chocerad na Sázavu – 25. srpna

Odchod z Chocerad v cca 9.30 hod. od kostela

Mše sv. v cca 12.30 hod.

Společenský dům v Sázavě (v centru, na druhé straně řeky, než je klášter; od kláštera po schodech k řece a přes lávku)

Svatováclavská slavnost

Praha – 28. září

Mše sv. v Michli – 10.00 hod.

poté pěší pouť na Vyšehrad k památné soše sv. Václava a uctění sv. Václava společnou modlitbou

Růžencová slavnost

Kaple Královny posvátného růžence – od 6. do 7. října

15.00 hod. přednáška – 17.30 nešpory a výstav Nejsvětější Svátosti – celonoční adorace – 9.00 růženec – 10.00 Mše sv., závěrečné požehnání a růžencová oběť – od 14.00 růžencová veselice

POŘAD BOHOSLUŽEB NA SRPEN

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

BRNO-ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 11/26

26. 8. – 17.30 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání
Ostatní neděle – 10.00 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání
Každé úterý – 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
3. 8. – 18.00 – 1. pátek – Mše sv. s lidovým zpěvem
4. 8. – 8.00 – 1. sobota - Mše sv. s lidovým zpěvem
15. 8. – 18.00 – Svátek Nanebevzetí Panny Marie – svěcení bylin
Ostatní dny – 8.00 – Mše sv.
25. 8. Mše sv. není

PRAHA

Praha-Michle, Michelská 1/7, Domov Sue Ryder

2. a 4. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

PSTRUŽÍ (u Frýdlantu nad Ostravicí)

Dům sv. Prokopa, dříve U Žáčků, č. p. 107

- 5., 19. a 26. 8. – 10.00 – Mše sv. chorální
12. 8. – 17.30 – Mše sv. chorální

PARDUBICE

Dům techniky Pardubice, nám. Republiky 2686

2. a 4. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

Svatoanenská pouť

Ze Skutče do Horky u Chrudimi – 4. srpna – odchod z náměstí pod kostelem ve Skutči v 9.30 hod.

BORŠOV NAD VLTAVOU

Dům Msgr. Marcela Lefebvra, Farní 50

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

UHERSKÝ BROD

Hřbitovní kaple, Starý hřbitov

1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

ŽDÁR NAD SÁZAVOU

Kaple sv. Eliáše, proroka, nám. Republiky 1485/7, 1. patro

2. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

4. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

4. 8. – 16.00 – 1. sobota – Mše sv. chorální

15. 8. – 18.00 – Svátek Nanebevzetí Panny Marie –
svěcení bylin

JABLONEC NAD NISOU

Eurocentrum - malý sál, Jiráskova ul.

12. 8. – 10.00 – Mše sv. chorální

VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Kaple Krista Krále

16. 8. – 17.30 – Mše sv.

POŘAD BOHOSLUŽEB NA ZÁŘÍ

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

BRNO-ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 11/26

9. 9. – 17.30 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání

Ostatní neděle – 10.00 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání

Každé úterý – 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem

1. 9. – 8.00 – 1. sobota – Mše sv. s lidovým zpěvem

3. 9. – 18.00 – Sv. Pia X. – hlavního patrona Bratrstva

7. 9. – 18.00 – 1. pátek – Mše sv. s lidovým zpěvem

12. 9. – 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem (ráno Mše sv.
odpadá)

28. 9. – 10.00 – Sv. Václava – Mše sv. chorální

29. 9. – 10.00 – Sv. Michaela arch. – patrona bratří Bratrstva

Ostatní dny – 8.00 – Mše sv.

11. 9. Mše sv. není

PRAHA

Praha-Michle, Michelská 1/7, Domov Sue Ryder

1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

2., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

PSTRUŽÍ (u Frýdlantu nad Ostravicí)

Dům sv. Prokopa, dříve U Žáčků, č. p. 107

1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

2., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

PARDUBICE

Dům techniky Pardubice, nám. Republiky 2686

1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

BORŠOV NAD VLTAVOU

Dům Msgr. Marcela Lefebvra, Farní 50

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

UHERSKÝ BROD

Hřbitovní kaple, Starý hřbitov

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

ŽDÁR NAD SÁZAVOU

Kaple sv. Eliáše, proroka, nám. Republiky 1485/7, 1. patro

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
Sobota před první nedělí – 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem

Celodenní adorace

10. září

Mše sv. – 8.00 hod.

Závěrečné svátostné požehnání – 17.00 hod.

JABLONEC NAD NISOU

Eurocentrum - malý sál, Jiráskova ul.

2. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Kaple Krista Krále

13. 9. – 17.30 – Mše sv.

Telefon na priorát: 548 210 160

Dárcové konto:

Název účtu: **Kněžské bratrstvo svatého Pia X.**

Měna účtu: **CZK**

Číslo účtu: **2801456074**

Kód banky: **2010**

Na požádání můžeme dodat potvrzení o peněžním daru pro Kněžské bratrstvo sv. Pia X. Za všechny příspěvky na naši činnost děkujeme a Pán Bůh zaplatí.